

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.94

Hely

Idő

"1913"

Személy

Szerző

Cím

Utcai emléktáblák

Forrás:

Pesti hírlap

Pp.

(Hely)

1913 III/24

(Idő)

(Köt.)

— (Utcai emléktáblák.) Külföldi tapasztalatok nyomán felvetődött az az eszme, hogy az utcák nevét jelző pléhtáblákat valami művészi megoldással kellene a fővárosban pótolni, mint például Drezdában teszik, ahol diszes kivitelű emléktáblákat illesztnek a falba, s mikor az esztétikának hódolnak ezzel, egyuttal emléket állítanak azoknak a nagyságoknak, kiket egy-egy utca vagy tér neve megtisztel. Nagyon szép eszme s alkalmas arra, hogy a szobrokban megnyilvánult kegyeletben ugyis elég szegény fővárosunkban a história nagy nevei iránt egy kis emlékezéssel adózzunk. Ennél a témánál tartva azonban eszünkbe jut, hogy mi még a közönséges pléhtáblák terén is nagyon rosszul állunk. Azokon a helyeken, ahol a falakat az üzleti cégtáblák teljesen megszállva tartják, különösen a Belvárosban, akárhány utcasarok van, amely a tájékozatlan idegen részére valóságos utvesztő. Egyáltalában semmiféle tábla nem jelzi az utcák kiindulási pontját. Az üzleti cégtáblák nem hagynak helyet az utcajelzésnek. A nagyszámu utvesztő közül ötletszerűen egy példát mutatunk be egyik nagyon forgalmas helyen: azon a ponton, ahol a Bécsi-utca, Harmincad-utca és Erzsébet-tér egybeszögellenek. A Bécsi- és Harmincad-utca egyik sarkán semmiféle tábla nincsen, szemben, a Bécsi-utca másik sarkán, óriási cégtábla fölött, magasan eldugva szerénykedik az utcajelzés, melyet csak a speciális kutatók vesznek észre, a kereszt-ut harmadik sarkát az Erzsébet-tér parkja alkotja, ahol semmi felírás nincsen, a negyedik sarkon építenek, s remélhetőleg oda is olyan táblák és portálok kerülnek, hogy az utca táblájának nem jut hely. S

igy van ez számos pontján Budapestnek. Talán mégis úgy illenék, hogy ha teljesen be vannak vonva üzleti táblákkal a falak, hogy az utcát jelző pléhtáblákat ezekre a táblákra erősítsék. Ennyit a meglévő táblákról, amelyek — nincsenek. A művészi táblákra vonatkozólag, amelyek talán a jövőben lesznek, egy tanácsunk volna. Ne utánozzák velük az Akadémiát. Van ugyanis a Magyar Tudományos Akadémiának egy nagyszerű emléktáblája: az, amelyik a tudós intézmény megalapítását örökíti meg bronzba öntve az Akadémia komoly épületének falában. Gróf Széchenyi István nemes alakja áll az előtérben s ott ülnek és csoportosulnak a tudós társaság többi alapvetői is. A pompás tábla alakjai azt a hatást teszik, mintha a Sahara sivatag közepén ülnének, s a gyilkos, sárga homok lépne be őket. Mint a tábláról olvasható, 1893-ban állították a falba. Tehát husz éve. S e két évtized alatt bizonyára senkinek eszébe nem jutott, hogy a táblát letörölje. Eső nem éri, mert a falba van mélyítve, de a por egyre rárakodik, belepí a történelmi fejeket, a díszmagyarok zsinórját, a nemes alakok vállát. Igazán kellemetlen érzés fogja el az embert, ha az aszu, meleg nyárban ezt a poros kegyeletet látja. A tábla husz éves jubileumára meg kellene tisztogatni ezt a táblát. Negyedóra alatt végezni lehetne vele, s huszévenkiert ennyi munka nem sok. Vagy talán a poros jelleg az Akadémián stilszerű?